

Διήμερο Φεστιβάλ Σύγχρονης Μουσικής του ΚΣΥΜΕ

Σάββατο 23 Νοεμβρίου 2024

Εργαστήρι ΚΣΥΜΕ (Κ3), Ωδείο Αθηνών

1. Γιάννης Μυγδάνης: *AlgoFlux24*

8'00"

Το AlgoFlux24 είναι ένα ηλεκτροακουστικό έργο που συνδυάζει την αλγοριθμική σύνθεση με τον σειραϊσμό, επεκτείνοντας την παραδοσιακή τεχνική των σειρών σε 24 στοιχεία. Οι διαφορετικές σειρές οργανώνουν παραμέτρους όπως τα ηχητικά δείγματα, η ένταση, το rapping και η ταχύτητα αναπαραγωγής. Το έργο διερευνά το πώς οι αρχές της σειραϊκής σύνθεσης μπορούν να ενσωματωθούν σε αλγοριθμικές πρακτικές, ώστε μέσα από την οργανωμένη τυχαιότητα και την προγραμματιστική πολυπλοκότητα να αναδύεται μια ισορροπία ανάμεσα στη δομή και την ελευθερία.

2. Στυλιανός Δήμου: *L'osmose*

10'25"

Το έργο *L'osmose* (2019) είναι μια ακουσματική σύνθεση για θόλο 32 ηχείων, παραγγελία του Φεστιβάλ Σύγχρονης Μουσικής *Ultima Oslo*, δημιουργημένη με στόχο την αποτύπωση ενός ζωντανού, ηχητικού οργανισμού που αναδύεται από διαφορετικές γωνίες του χώρου. Χρησιμοποιώντας συνθετικούς και ηλεκτροακουστικούς ήχους, η σύνθεση διαμορφώνει ένα εικονικό, τρισδιάστατο ηχητικό τοπίο και εξετάζει τη μηχανική μετατόπιση και την απρόβλεπτη σύνθεση ετερογενών υλικών. Ενδιαφέρομαι για τις συνεχείς μετατοπίσεις και τις αντιφάσεις, ενώ η μορφή παραμένει ανοικτή και υπό συνεχή ώσμωση ιδεών.

3. Κώστας Μαντζώρος: *Profundum*

8'00"

Νίκη Κρασάκη (κοντραμπάσο), Πέτρος Φραγκίστας (τρομπόνι), Κώστας Μαντζώρος (ηλεκτρονικά)

4. Edward Cooper: *Degenerate heavenly bodies*

4'57"

Εκφυλισμένο, ουράνιο, σώμα... Η γλώσσα της αστροχημείας προκαλεί περισσότερο από το αντικείμενο μελέτης της. Αναφέρεται στο σχηματισμό και την καταστροφή μορίων στο διάστημα, ταυτόχρονα όμως λέξεις που χρησιμοποιεί μπορεί να προκαλούν πολύ διαφορετικές εικόνες. Είναι αυτού του είδους οι υποβλητικές ρητορικές διολισθήσεις που αποτελούν το σημείο εκκίνησης για τη δουλειά μου. Εδώ χρησιμοποιώ δεδομένα μοριακής φασματοσκοπίας για να συντονίσω και να παρουσιάσω καρδιακούς παλμούς. Συγκεκριμένα χρησιμοποιώ μετρήσεις των συχνοτήτων και των καταστάσεων εκφυλισμού των μορίων κυκλοπροπενόνης στους 9,375K (-263,775 Κελσίου) από τη βάση δεδομένων της Κολωνίας για Μοριακή Φασματοσκοπία. Αυτά τα δεδομένα χρησιμοποιούνται στη συνέχεια για να χαρτογραφήσουν τις διάρκειες των ήχων μιας καρδιάς που καταγράφηκαν με ένα μικρόφωνο στηθοσκοπίου. Η ποίηση και οι αποσυντονισμένες κιθάρες εμπνέονται από την επιστημονική βιβλιογραφία και πλαισιώνουν αυτή την ηχοποίηση δεδομένων.

5. Tommy Dean: *Chnops*

10'44"

Ο τίτλος CHNOPS προέρχεται από τον αναγραμματισμό των έξι βασικών στοιχείων που απαιτούνται για να σχηματιστεί η ζωή όπως τη γνωρίζουμε: Άνθρακας, Υδρογόνο, Άζωτο, Οξυγόνο, Φώσφορος και Θείο. Το κομμάτι αποτελείται από έξι ημιτονοειδή κύματα, το καθένα συντονισμένο στη συχνότητα με την οποία τα στοιχεία εκπέμπουν φως όταν

αλλάζουν επίπεδα ενέργειας. Τα κύματα παίζουν με ρυθμό ανάλογο με αυτόν που εμφανίζονται στη σύνθεση του ανθρώπινου σώματος. Στόχος αυτού του κομματιού ήταν να παρουσιάσει τη δημιουργία ενός «αστρικού όντος» σε μουσική μορφή.

6. Juan Hernandez: *¹²CO@HD163296 (carbon monoxide at HD163296)* 5'27"

Το HD163296 είναι ένα νεαρό αστέρι που βρίσκεται στον Αστερισμό του Τοξότη, σε απόσταση 330 ετών φωτός από το Ηλιακό μας Σύστημα. Χημικοί δείκτες σχηματισμού πλανητών έχουν παρατηρηθεί στο δίσκο που περιβάλλει το αστέρι. Το ¹²CO@HD163296 συντέθηκε από την ανάλυση του φωτός που εκπέμπεται από μόρια μονοξειδίου του άνθρακα στον πρωτοπλανητικό δίσκο. Το φως αυτό δεν είναι ορατό. Οι μοριακές εκπομπές παρατηρήθηκαν με το ραδιοτηλεσκόπιο ALMA (Atacama Large Millimeter/submillimeter Array), τα δεδομένα συγκεντρώθηκαν από την Dr Catherine Walsh. Οι παρατηρούμενες μοριακές εκπομπές σχηματίζουν δομές δακτυλίου γύρω από το αστέρι. Η απόσταση μεταξύ των δαχτυλιδιών ερμηνεύτηκε ως το ρυθμικό μοτίβο (timeline) που ακούγεται σε όλο το κομμάτι.

7. Μάνος Μπρατσόλης: *Industrial Stress* 6'53"

Η ηλεκτροακουστική αυτή σύνθεση εκφράζει το άγχος που ζει ο άνθρωπος της βιομηχανικής εποχής. Είναι μία προσπάθεια να φανεί η ψυχική κατάσταση του αλλοτριωμένου ανθρώπου.

8. Λεωνίδας Κανάρης: *Homo Sacer (op.85b, 2022)* 9'00"

Homo Sacer (άγιος άνθρωπος) είναι όρος του ρωμαϊκού δικαίου και αναφέρεται σε ανθρώπους που ενώ είχαν κριθεί ένοχοι για κάποιο έγκλημα δεν καταδικάστηκαν σε κάποια ποινή, αλλά αντιφατικά τους αποδόθηκε ένα είδος ιερότητας/αγιότητας που επέτρεπε όμως σε οποιοδήποτε μέλος της κοινότητας να τους σκοτώσει χωρίς τον κίνδυνο τιμωρίας! Ο όρος αυτός επανήλθε στο προσκήνιο με το ομότιτλο βιβλίο του Ιταλού φιλοσόφου *Giorgio Agamben* με τον οποίο εδραιώνεται περαιτέρω η βιοπολιτική, δηλαδή οι τεχνικές διαχείρισης και ρύθμισης της ζωής ή της φονευσιμότητας των ανθρώπινων πληθυσμών από τη νεωτερική εξουσία. Ο *Agamben* αποκωδικοποιεί ιστορικά αινίγματα του 20^{ου} αιώνα, αρχικά τον Φασισμό και τον Ναζισμό, και θεωρεί πλέον ως βιοπολιτικό παράδειγμα της Δύσης 'το στρατόπεδο συγκέντρωσης' και όχι την Πόλη. Το έργο περιγράφει μια τέτοια δυστοπία, όπου τον ρόλο του απροστάτευτου 'αγίου' ανθρώπου έχει ο ήχος του βιολιού και αυτόν της εξουσίας οι υπόλοιποι ήχοι. Επιπροσθέτως ακούγεται και επίκαιρο μήνυμα της Ύπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ σχετικά με τα ανθρώπινα δικαιώματα. Στην αντιπαράθεση αυτή τελικά ο *homo sacer* λυγίζει από την αδίστακτη ισχύ της Εξουσίας.

9. Πέτρος Τατσιόπουλος: *Bell mono* 6'00"

Η σύνθεση αυτή είναι μονοφωνική και κατά βάση αθροιστική. Είναι προγραμματισμένη με χρήση του περιβάλλοντος SuperCollider και λόγος της μονοφωνίας είναι μια προσπάθεια να αφαιρεθούν από τη σύνθεση τα στοιχεία του χώρου και να δοθεί έμφαση στο χρόνο. Η σύνθεση είναι μια προσπάθεια μεταφοράς ή μετάφρασης των αρμονικών και μαθηματικών εννοιών των *Ambisonics* και γενικά του χωρικού ήχου σε μεταβλητές και σταθερές μουσικές έννοιες. Υπό αυτές τις συνθήκες οι τονικότητες των ήχων είναι αυτοματοποιημένες μέσα στους ορισμούς των synthesizers και οι διάρκειες τους ακολουθούν μία συνέχεια αριθμών που καθρεφτίζεται και γυρνά στην αρχή της. Η σύνθεση εξελίσσεται σε τρία μέρη.

10. Νίκος Χαριζάνος: *Ονειροδός* 4'00"

Η ιδέα του έργου είναι ένα ταξίδι που λαμβάνει χώρα μέσα σε ένα όνειρο. Ο χρόνος μέσα στα όνειρα έχει μια άλλη υπόσταση και διάρκεια και η μια εικόνα – κατάσταση αντικαθιστά ή συνοπάρει με μια άλλη.

11. Δημήτρης Ανδρονιάδης: *tyto alba*

4'06"

Το κομμάτι αυτό είναι ένας concrete αυτοσχεδιασμός με synthesizers, tape recorders, field recordings σε διάφορα μέσα, πιάνο, τσέλο και μεταλλόφωνο. Η αφορμή ήταν ένας μικρός αυτοσχεδιασμός στις καλοκαιρινές μου διακοπές στο Πήλιο το 2022 με το Moog subharmonic. Πάνω σε αυτόν τον αυτοσχεδιασμό προστέθηκαν field recordings που έκανα in situ, στα οποία αμυδρά ακούγεται το κρώξιμο της *tyto alba*, είδος κουκουβάγιας που χάρισε τον τίτλο σε αυτό το κομμάτι. Μια απειλητική ατμόσφαιρα εντείνεται με την προσθήκη των οργάνων και feedback, καθώς οδηγούμαστε σε μια κορύφωση και ύστερα στο κλείσιμο που όπως και η αρχή είναι οι ήχοι της θάλασσας.

12. Γεωργία Καλοδίκη: *Εμμονές*

6'17"

Το έργο *Εμμονές* είναι μια μουσική περιγραφική αποτύπωση ιδεών, σκέψεων, παρορμήσεων ή εικόνων με παρεισφρητικό και επαναλαμβανόμενο χαρακτήρα που προκαλούν δυσφορία, ανησυχία και άγχος. Οι εμμονικές σκέψεις στις οποίες κάποιος προσηλώνεται διαρκώς, υπερβολικά, απόλυτα, άκαμπτα αποτελούν το υλικό του έργου και αναπαριστώνται μέσα από την χρήση τενουτών από γεννήτριες ήχου, μεταβαλλόμενων κυματοειδών υφών που βαίνουν με πυκνώσεις και αραιώσεις ποικίλων ρυθμών.

13. Βασίλης Χωματάς: *Underpassage*

2'32"

Το έργο βασίζεται σε ηχογραφήσεις από μια υπόγεια διάβαση μαζί με πυροτεχνήματα τις 5ης Νοέμβρη στην πόλη του Leeds της Αγγλίας.

14. Ηλίας Χατζόγλου: *Litany of the Void*

6'10"

Ηχογράφηση με κινητό, τη στιγμή που εγκαταλείπω το παλιό μου σπίτι. Φωνητικός "χωρίς νόημα" αυτοσχεδιασμός, μελοποιεί τις ανακλάσεις των άδειων δωματίων, παίζει με πόρτες, βρύσες, συρτάρια. Η εξάλεπτη περίπου αρχική αυτοσχέδια ηχογράφηση οριοθετεί και την τελική διάρκεια του έργου, ενώ το απότομο κλείσιμο της πόρτας και το γύρισμα του κλειδιού στο φινάλε δηλώνει το τέλος μιας κατάστασης και την αρχή μιας νέας. Το έργο δομείται κι αποδομείται μέσα από πολλαπλή επεξεργασία των ηχογραφημένων ήχων και γλυπτική των δυναμικών του αρχικού υλικού. Ως προς τον τίτλο, η λέξη *λιτανεία* τριγύριζε στο μυαλό μου τη στιγμή που ηχογραφούσα τον αυτοσχεδιασμό, καθώς υπήρχε η αίσθηση μιας τελετουργικής εγκατάλειψης της παλιάς κατοικίας, ενώ η λέξη κενό χρησιμοποιήθηκε όχι ως έννοια αντιπροσωπευτική του άδειου χώρου αλλά ως μήτρα- φορέα του καινούριου.

15. Λεωνίδας Κουλούκης Μητσιόπουλος: *Nebula Resonance 405*

6'17"

Η σύνθεση του *Nebula Resonance 405* γεννήθηκε από την επιθυμία να αποτυπωθεί η αίσθηση του διαστήματος μέσω ηχητικών τοπίων. Ο τίτλος *Nebula Resonance 405* αντλεί την έμπνευσή του από το νεφέλωμα IC 405, γνωστό και ως *Flaming Star Nebula*, που βρίσκεται στον αστερισμό *Auriga* (Ηνίοχος) περίπου 1.500 έτη φωτός από τη Γη. Μέσα από μια ηχητική εξερεύνηση το έργο επιχειρεί να αποδώσει την αίσθηση της αβέβαιης και αφηρημένης ενέργειας που χαρακτηρίζει τον άγνωστο και ανεξερεύνητο κόσμο του σύμπαντος. Η λέξη «*Resonance*» αναφέρεται στην αλληλεπίδραση των ήχων και τη συνεχιζόμενη δόνηση τους, προσδίδοντας την αίσθηση μιας διαρκούς, επαναλαμβανόμενης ηχητικής διαδικασίας. Το έργο ενθαρρύνει τον ακροατή να συνδεθεί με αυτό το περιβάλλον και να εξερευνήσει τις ηχητικές αποχρώσεις που συνθέτουν έναν ηχητικό κόσμο, όπου η έννοια της «επικοινωνίας» και της «αντίληψης» μέσα από τον ήχο παραμένει ανοιχτή και σε συνεχή εξέλιξη.

16. Στέλιος Γιαννουλάκης: *Black Zeppelin*

7'00"

Σαν μια άσκηση ηχοπλαστικής και ταυτόχρονα φόρος τιμής σε κάποια αξέχαστα ακούσματα και μουσικές αναφορές, το έργο χρησιμοποιεί περισσότερα από 30 σύντομα δείγματα από κλασικές ροκ επιτυχίες. Τα δείγματα αυτά κρατούν σημαντικά στοιχεία της ταυτότητας τους, ενώ ζυμώνονται με παιγνιώδη διάθεση σε μια πρωτότυπη ηλεκτροακουστική – ακουσματική ροή, που ξεπηδάει από κύρια αρμονικά και ρυθμικά χαρακτηριστικά τους.

17. Άννα-Μαρία Ράμμου: *A reconstructed live from the basement*

6'48"

Μέρη ηχογράφησης από ένα live performance τα οποία συνδυάστηκαν σε ένα μικρότερης διάρκειας κομμάτι. Οι ηχητικές πηγές είναι επεξεργασμένα field recordings και ένα custom Max 4 Live FM instrument.

18. Γιάννης Παπαδάκης: #63

8'00"

Το #63 είναι ένα ηχητικό έργο σχεδιασμένο στο Pure Data για τον χειρισμό στερεοφωνικού ήχου σε ζωντανό χρόνο, εστιάζοντας στη *mid-side* επεξεργασία και το *phase manipulation* του ηχητικού σήματος. Το αλγοριθμικής σχεδίασης Pd patch παράγει 8 FM drums με δυνατότητα αμοιβαίου Frequency & Amplitude Modulation.